

да маскира прѣчиститѣ ни лица, създадени по образу и подобию божію“. А! незлобиви пиленца, гълъбчета, славейчета и теленца! „Будилникътъ“ не ще бжде тѣй глупавъ, защото не му е изпила още кукувица умътъ, като на Звънчатий Глумча (глупчо трѣбвало да се каже), и тѣй безбоженъ, като покойния Тжпанъ, та да унижава умнитѣ, полезнитѣ и трудолюбивитѣ животни съ васъ, подвижницитѣ на пицеварението. Тжпанътъ бѣше омаскарилъ веднажъ една магарица, като казваше, че тая почтенна майка родила букурешкитѣ български нотабили: но затуй и господъ го наказва, та нѣма рахатъ и на она свѣтъ. Будилникътъ, който знае, че страхътъ отъ бога е начало на прѣмъдростъта, а почетътъ къмъ старитѣ начало на добродѣтельта, ще се пази като отъ огънь отъ такива нѣща — да унижава животнитѣ. Неговата програма ще бжде: да гуди всѣко нѣщо на мѣстото му и всичко да краси съ боитѣ му. А ако има нѣщо общо между споменатитѣ въ тая молитва раби божии и животни, то българския зоологъ и докторъ (ж-хж! докторъ ами?) Начо Планински, който бѣше написалъ едно врѣме „Зоология за българитѣ“, нека се потруди да рѣши тая велика задача, тоя всемирень въпросъ, та на Кукувъ-день, когато напечата тази книга, да види учениятъ свѣтъ какво ще рече: Зоология за българитѣ. До тогава ние ще се прѣпираме, че нито Геновичъ, нито Найденовъ иматъ нѣщо общо съ животнитѣ и съ човѣка. И наистина, какво общо, напр. между занятията на магарето и работата на ефендето и чорбаджията? Философътъ съ дългитѣ уши носи на гърба си: дърва, брашно, хора, и съ това принася голѣма полза, а ефендето издава органътъ на шпионитѣ Турция, а черибашията — органътъ на идиотитѣ Правото и съ това принасятъ врѣда; философътъ върши само онова, що може, а черибашията всичко, що неможе; магарето никога неможе, а ефен-